

man yderligere vil give de nu bestaaende Bryggerier. Man har fundet det betænkligt at give staa Bryggerier, som i Tidens Løb maaske ville kunne rejse sig i meget stort Antal, denne Moderation, og man foreslaar derfor, at Moderationen sijn skal gælde de nu bestaaende Bryggerier. Derved giver man disse Bryggerier ikke blot en Skattemoderation, men man giver dem tillige et faktisk Monopol. De 22 Bryggerier, der tilvirte under 3000 Tdr. om Aaret, og samtlige de 32, der tilvirte under 10,000 Tdr., ere formentlig Bryggerier, der hver især ere Hovedbryggeriet maaske til Dels det eneste Bajerst-Bryggeri i de forskellige større Købstæder og have der en ret god Position, som man nu yderligere vil forbedre ved at afskære al Konkurrence. Jeg betragter nemlig al Konkurrence som afskaaren, naar fremtidige Bryggerier skulle svare 2 Kr. mere i Skat pr. Td., end disse Bryggerier have gjort. Og man vil vistnok ogsaa beri dem for den Konkurrence, som de store, københavnske Bryggerier nu kunne paasøre dem ved Salg til Provinserne. Naar der nemlig skal betales 2 Kr. mere i Skat pr. Td. for disse Bryggerier, er det vel tvivlsomt, om der vilde blive nogen Avance for dem ved at sælge i Provinserne. Den hele Sag forekommer mig derfor ret tvivlsom, og jeg tror, den maa overvejes ret omhyggelig i det Udvalg, hvortil den vel efter Anhydninger fra den ærede sidste Tale skal henvises. Jeg for mit Vedkommende har altid været betænkkelig ved en Forhøjelse af Ølstaten til 10 Kr. og vilde for saa vidt gerne acceptere den her foreslaaede Medsættelse til 9 Kr. Men jeg siger, naar galt skal være, vil jeg dog næsten hellere se Skatten træde i Kraft med sit fulde Beløb, saa at Producenterne kunne vælte Skatten over paa Forbrugerne, end jeg vil lægge denne eksorbitante Skat paa nogle saa Skattehdere og samtidig indføre et lokalt Monopol for en Del. Man vil maaske sige, at dersom man nu uden videre gaar til den alt fastsatte Skatteforhøjelse af 10 Kr., vil det medføre en Forhøjelse af det bayeriske Øl, der let vil føre til, at en Del af Forbruget føres over paa Brændevin. Man har paastaet, at dette har været Resultatet af det første Skattepaalæg. Jeg tror nu, det er meget tvivlsomt, om dette med Sandhed kan siges. De statistiske Data, vi have, ere ikke af den Natur, at der kan gives fuld Sikkerhed derfor, idet netop Obergangen fra Rarumsbestatningen til Produktbestatningen falder i denne Periode, hvilket gør en nøje Sammenligning mellem disse Aar noget vanskeligt. Men naar man befrygter noget saadant, vil

den naturlige Løsning være, at man udsætter Forhøjelsen til 10 Kr. indtil en Forhøjelse af Brændevinsstaten træder i Kraft. Saa behøver man ikke at frygte for, at en Forhøjelse af det bayeriske Øl vil bevirke et forøget Forbrug af Brændevin, og man vilde da vistnok naa til den rigtigste og retfærdigste Løsning af det hele Spørgsmaal.

F. Bøjsen: Efter den Stilling, jeg indtog til Ølstatloven af 1891 ligesom ogsaa til de Forsøg, der i de to sidste Aar ere blevne gjort med at udsætte Forhøjelsens Ikrafttræden, er det en Selvfølge, at jeg principielt vilde have ønsket, at man havde ladet Ølstatloven af 1891 træde i Kraft efter sin oprindelige Hensigt og sit oprindelige Omraade. Men jeg indrømmer, at naar der kun er Strid om, hvorvidt man skal sætte 10 eller 9 Kr., er det ikke noget meget stort Spørgsmaal, der er Genstand for Uenighed, og tillige, at der nu foreligger ret interessante Oplysninger, som det er velbegrundet at tage noget Hensyn til. Det er, som allerede fra flere Talere fremhævet, et ret enestaaende Tilfælde, at der kan forelægges et Skatteforslag, som hviler paa saadanne foregaaende Afgørelser, at det ikke kan ventes, at Lovens Ikrafttræden vil foranledige Forhøjelse af det Produkt, hvorpaa Skatten hviler. Naar det ærede Medlem, som sidst talte, gik ud fra den Forudsætning, at Hensigten med Ølstatloven af 1891 var at søge Forbruget af Øl indskrænket, er det jo givet, og det vil man finde omtalt i de Forhandlinger, der den Gang fandt Sted, at det ogsaa var et Hensyn, der med Rette kunde tages, men paa den anden Side tror jeg dog, det vil erkendes, at det nærmest gjaldt om at finde et Skatteobjekt af den Bestaenhed, at det, saamtidig med at det kunde indbringe et tilfældigt Beløb i Statskassen og hvilede paa saadanne Forbrugs-genstande, som de paagældende Forbrugere kunne undlade at bruge, naar de ville, hvorved de altsaa kunne frigøre sig for Skatten. Som et saadant virkelig hensigtsmæssigt Skatteobjekt betragtede man bayerisk Øl, og denne Betragtning er vistnok ganske rigtig. Men saamtidig maatte Hovedhensynet være, at der ved en saadan Bestatning ogsaa opnaaedes et tilsvarende Udbytte for Statskassen. Nu ere de Oplysninger, der ledsage dette Lovforslag, som jeg hrede, meget interessante, idet de gaa ud paa, at Statskassen skal kunne vinde en forøget Indtægt af ca. 1 Million, uden at det paagældende Produkts Pris bliver forhøjet, og det er da ogsaa givet, at Forholdet vil komme til at staa for ærede Medlemmer her i Salen